2018-035

Archeologienota Diksmuide Lange Veldstraat

Programma van Maatregelen

Bert ACKE en Maarten BRACKE

24-5-2019

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van stedenbouwkundige handelingen te Diksmuide Lange Veldstraat (provincie West-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het terrein, 5457m² groot, heeft een min of meer rechthoekige vorm. Tot voor kort was het volledig begroeid met bomen en struiken, die recent zijn verwijderd. Bij het rooien werd het volledige terrein omgewoeld. Momenteel is het terrein begroeid met opschietend onkruid, er liggen veel puinbrokken aan de oppervlakte. Ten zuiden is de spoorlijn Gent-Adinkerke gelegen, ten noorden bevindt zich de Lange Veldstraat.

Op het terrein worden woningen in een U-vorm aangelegd, die rond een centrale U-vormige wegenis worden ingericht. Binnen de U-vorm van de wegenis worden parkeerplaatsen en een groenzone met wandelpad ingericht. De wegenis sluit aan op de Lange Veldstraat. Aan de achterzijde van de woningen worden tuinen ingericht. Langsheen de spoorweg wordt een groenbuffer aangelegd. Er zullen aanzienlijke bodemingrepen plaatsvinden op het volledige plangebied: het bouwrijp maken van de percelen, bodemingrepen voor aanleg van nutsleidingen en voor omgevingsaanleg, aanleg van de wegenis, funderingswerken, het optrekken van woningen, aanleg van tuinen en groenzones. Ook het werfverkeer zal zijn invloed hebben op de ondergrond.

Het plangebied was steeds gelegen buiten de stadskern en -omwalling van Diksmuide. Op het terrein wordt geen complexe stratigrafie verwacht. De controleboringen op het plangebied, aangevuld met de resultaten van de boringen uit het technisch verslag, hebben aangetoond dat er op het terrein een zware en diepgaande verstoring (tot 2m diep) is met puin en asse. Aan het maaiveld zijn nog funderingsresten van de 19de-eeuwse loodsen te zien, dus het maaiveld op moment dat deze loodsen werd gebouwd zal vergelijkbaar geweest zijn aan het huidige niveau van het maaiveld. Dit impliceert dat eventuele restanten van structuren uit de Eerste Wereldoorlog, die tegen of nabij deze loods waren gebouwd, ook op het niveau van het huidige maaiveld te situeren waren. Gezien de diepgaande verstoring op het volledige terrein, is het onwaarschijnlijk dat deze structuren nog archeologisch waarneembaar zijn. Er kan verondersteld worden dat het voorkomen van puin tot op grote diepte op het plangebied te relateren is aan de afbraak van de loodsen, het oorlogsgeweld en het decennialange gebruik van het terrein als opslagplaats van de spoorwegen. Het voorkomen van de grote hoeveelheden asse kan eveneens gerelateerd worden aan deze opslagplaats en gaat vermoedelijk terug tot de tweede helft van de 19de eeuw. De as van de stoomlocomotieven werd op deze gronden naast de spoorweg gestockeerd. Door het gebruik als stockageplaats geraakte het terrein vermoedelijk ook enigszins opgehoogd, vandaar de hogere ligging van het plangebied ten opzichte van de gronden ten noorden en ten oosten. De boringen hebben echter aangetoond dat de puinverstoring dieper gaat dan deze ophoging. Een eventueel archeologisch niveau dat aanwezig was onder de oude teelaarde zal hierdoor ook vernield zijn.

Op basis van deze gegevens kan besloten worden dat een verder vooronderzoek op het terrein niet aan te raden is. De boringen hebben aangetoond dat het plangebied tot op grote diepte is verstoord. Op het plangebied is met hoge waarschijnlijkheid geen archeologisch erfgoed meer aanwezig, waardoor verder onderzoek van het terrein in het kader van de toekomstige werken met hoge waarschijnlijkheid niet zal leiden tot nuttige kenniswinst. Om die reden wordt geen verder vooronderzoek geadviseerd. Er zijn dus geen verdere archeologische maatregelen nodig en de rapportering kon beperkt blijven tot een archeologienota met beperkte samenstelling.